

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ПРИСКОРЕНОГО ЗАСВОЄННЯ МОВИ

Умовно, усі методики інтенсифікації вивчення мов можна розподілити на дві групи. До ПЕРШОЇ ГРУПИ відносяться методи, метою яких є маніпуляція з матеріалом та збільшення часу, котрий відводиться на навчання, а саме: прискорене навчання, збагачене навчання, ущільнення програми, програмоване навчання, метод проблемного навчання.

Прискорене навчання передбачає зв'язок різних ідей шляхом навчання на усіх сенсорних каналах. Ключовим фактором тут виступає добра пам'ять. *Збагачене навчання* використовують у роботі з групами, в яких навчаються студенти з різними здібностями. Збагачена якісно програма має бути гнучкою, передбачати розвиток продуктивного мислення, індивідуальний підхід при її використанні, створювати умови, за яких студент міг би навчатися з притаманною йому швидкістю, самостійно вибирати навчальний матеріал, методи навчання. *Ущільнена програма* пов'язана з браком часу на засвоєння нового матеріалу і базується виключно на збільшенні навантаження при незмінному часі. Ущільнення програми відбувається за рахунок об'єднання навчальних тем, винесення окремих тем на оглядове або самостійне вивчення. *Програмоване навчання* здійснюється за допомогою спеціальних навчаючих програм. Цей метод ґрунтується на наявності точно окресленого обсягу знань, умінь і навичок, як слід засвоїти, у його розчленуванні на малі дози (порцій, кадри), на сприйманні цих доз в строгій логічній послідовності. Перевагами такого навчання є відокремлення головного, істотного в навчальному матеріалі, а також контроль за якістю знань, що засвоюються, адже студент має змогу перейти до наступного рівня лише за умови успішного складання поточного тесту. *Метод проблемного навчання* ставить перед учнями послідовні й цілеспрямовані пізнавальні завдання, при розв'язанні котрих активно засвоюються нові знання. Важливими умовами успішного проблемного навчання є необхідність роздумів над проблемою, наявність пізнавального інтересу в учнів та застосування попереднього досвіду та знань. Перевагами методу розв'язання проблемних ситуацій є засвоєння студентами нових для себе способів дій, розвиток розумових дій, самостійності, активності, творчого мислення, а також забезпечує міцне засвоєння знань.

До ДРУГОЇ ГРУПИ входять нетрадиційні методики, котрі використовують зазвичай не задіяні психічні ресурси людини, а саме сугестопедія, релаксопедія, сугестокібернетичний метод, ритмопедія, гіпнопедія, техніка занурення у мовне середовище, НЛП. *Сугестопедія* – метод інтенсивного навчання, при котрому інформація проникає у внутрішній світ особи через неусвідомлюваний канал. Основою методу є явище гіпермнезії, тобто суперзапам'ятовання інформації, яка вводиться на початковій фазі гіпнотичного сну. *Релаксопедія* – комплекс дидактичних прийомів, що передбачають використання в навчально-виховному процесі релаксації, тобто психічного і фізичного розслаблення, що викликається так званим

педагогічним навчанням. В основі *сугестокібернетичного* методу (25 кадр) лежать надшвидкісне пред'явлення стимульного матеріалу за допомогою кіноапаратів з прискореним рухом візуального ряду, який неможливо фіксувати на рівні свідомості, перед полем зору учня на фоні глибокої м'язової та психічної релаксації. Метод дозволяє автоматизувати подання лексики та граматичні моделі для навчання початківців за обмежений відрізок часу. *Ритмопедія* належить до методів, що забезпечують інтенсифікацію процесу запам'ятовування на основі створення сприятливих умов для роботи механізмів пам'яті. Метод був розроблений в Кишинівському університеті професором Бурденюком у 1981 році. Ритмопедія є методикою введення іншомовної інформації, її закріплення і активізації з використанням ритмостимулювання в процесі групового спілкування. Ритмостимуляція розглядається розробниками методу як дія на психіку людини монотонними низькочастотними імпульсами звуку, світла, кольору через слухові, зорові і тактильні (дотикові) аналізатори. Суть *гіпнопедії* (навчання під час сну) полягає в тому, що учневі пропонується під час сну прослуховувати матеріал, що вводиться за допомогою магнітофонного запису. *Техніка занурення у мовне середовище* не обов'язково вимагає перебування у країні, мова якої вивчається. Цілком достатнім вважається проведення тривалих занять (декілька годин). Основною метою такого навчання є подолання мовного бар'єру. Занурення не зробить вас експертом в даній галузі знань, проте дозволить вам орієнтуватися в цій області шляхом природного вбирання інформації, що оточує вас. Різницею між інтенсивним навчанням і технікою занурення є те, у першому випадку учень виступає активним діячем. Занурення у мовне середовище (якщо це тільки не перебування в іншій країні) не вимагає відразу від учня активних дій. Довгий час учень може просто сприймати нову мовну систему, аналізувати і запам'ятовувати. *НЛП*-техніка, котра розширює можливості людської неврологічної системи і вчить управляти нею для керування поведінкою, почуттями.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Н. П. Волкова. Педагогіка: Посібник. – Київ: Академія, 2001.
2. Ваколюк Т. В., Машталер Л. Ю. Роль невербального спілкування в інтенсивному вивченні іноземної мови // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка. – Випуск 7. – Тернопіль 2002. – С.118 –121.
3. Китайгородская Г. А. Система интенсивного краткосрочного обучения иностранным языкам: Дис. ... докт. пед. наук. – М., 1987. – 428 с.
4. Рудик Я.М. Прискорене навчання обдарованих студентів у вищих навчальних закладах України // Научно-практическая конференция "Современные проблемы и пути их решения в науке, транспорте, производстве и образовании". – Одесса: Черноморец, 2005. – Т. 9. – С. 48-49.